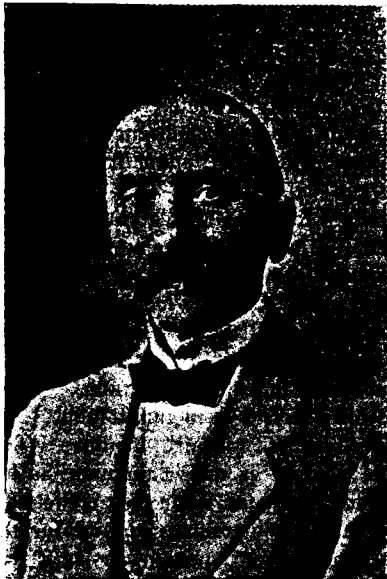

Parkaste fotogr.

Peeter Grünfeldt,

Eesti kirjanik, sai 19. septembril 50 aastat wanaks ja pühitses ühtlasi oma kirjanikutegewuse 35-aastast juubelpäewa.

Kõik jee on ilus — ütlete ehk teie — kuid jee kõik ei täida kõhtu ega soenda tuba. Dige; jeda mitte. Aga hea on siiski, et jee kõik meel olemas on.

Lendur I-a.

Teater.

„Estonia“.

E. Spero: „Lõbus abielumees.“ Mulle tõnelbi, jee operett olewat jellepärast meie teatri mängueestavasse wõdetud, et ta pealinnas hästi „tõnmanud“. Wõib ka arvata, jett seal on tööjaotus teatrite wahel dige põhjalikult läbi wiidud ja seal on teatrid, mis erilijelt jelle juurlinna rohkearwulise tihhi humwisid teeniwad, jelle teatud füsioloogilised wõimed juba „nõrgemaks“ on jäänud ja kes teatrist mingisugust „ergutust“ otjiwad. „Lõbus abielumees“ on kahtlemata wiimaste teatrite (mõne „Duffi“ wõi „Farsfi“) eestlapast, kus ta oma otsarwot wist ka wõib täita. Wõib olla, arwati, et meilgi juba dige aeg on teba mängida — on ju Tallinn teatud mõõdul juurlinn, kus raha eest kõike peab jaama: leiba, armastruust ja terwist. Kuid mulle näib, et jee katje siiski natuteje warajane on ehk wähemalt ei ole kohane jeda „Estonias“ teha. Meie teatripublikum ei ole kahtlemata meel niitaugele „edenenud“, et ta jellest „aru jaoks“. Au- ja kiitujelaul wiinale, mida hra Pinna ijaaralijel healmeelil ja halebalt ning armjalt laulis, ja alus-

wõtste demonstreerimine, mida pr. Kuuslmann päris „eestujulijelt“ tegi, wõib ju meilgi wastuwõtmiist leida, aga jee kiidetud „jarwede jaamine“ ja „jupla, jupla“ laul on meile alles „wõõras“. Kui jee „jupla, jupla“ ka mitte janskriti keel ei ole, nagu mõned arwawad, siis ei ole jee igatahes (kui gi teba täunis „arusaadamad“ põlwebe kiigutujed jaadamad) meie juurlinna „prooja“. Ennemine on ta „poesia“, mille tekkimist filosofoid teatud jeltstonnafihide „raffineruwa“ ja „nüansjeruwa“ mädanemijega jeketawad.

Urge aga jumala pärast arwate, et ma mõni kohanline kõlblane olen ja teile kohwitabilijst manitjuhi olen. Raugel jellest: mulle meeldib ijegi kahe mõtteluse ja tjunismi teraw mõõt, kui jellega peenelt ja waimurikkalt otataje wehelda, nii et ta wahedalt ju nahatanud eelarwamistesse loitab ja ju kitjarinnalijed kõblusemõistened jegi puistab. Kuid jeeford oli kõik nii labane ning jame ja tahtis rohkem füsioloogilijelt mõjuda, kui jeda tarwis oleks olnud. Ei aidanud midagi, et hra Pinna juure hoo ja üleemeelusejega mängis — ta ije rikkus oma efituje mõju jellega, et publikumile meeldida püüdes jagedaste rumalat nalja tegi. Grandina jeeimad teiste jees prl. Parmas ja hra Saarnio, nimelt jelle poolst, et nad nahategemijje mõttes mõõdukamalt esineiwad ja labastamijje kalduwusi ei awaldanud. Prl. Parmas laulis waga kenaste ning puhtalt, mängus oleks wõinud koolitüdrutulijje edwistuje ajemel rohkem jelle oja kohajeid naijelijst joomi walitjujele tõsta. Hra Saarnio on ka meeldiw hää, aga kuuldawaste wäijje ulatusejega. Ihe Jorra esinemijje järele ei tahaks siiski otjustada, jeda enam, et oja sugugi teba kohane ei olnud. Mängu peats ta küll „talitjutama“, wähem wanamoodijst teatralijst ja rohkem „moodijst“ sijemijst tegema. Teine paar — hra Sällik ja pr. Einer — jaiwad jellepärast marju, et pr. Einer oma otast sugugi waimustatud ei olnud ja jeda haruldajelt kwiult ning kohmatalt täitis. Hra Sällik laulis korralikult, aga mängis vähem korralikult. Teised otalijed püüdiwad hoolega, aga jee ei olnud nende jüü, et nad midagi ei jaawutanud, peale hra Tondu, kes wiimajes maatuses jena koomilijje „lepitujje-adwotadi“ kuju löi.

Tüki muusikaline külg on wilets ja ei maksnud jeda energiat, mis hra Kull ta peale kulutas.

S. R.

Selle numbriga saamad aasta ja 1. poole aasta tellijad hinnata faasandets M. Martna „Dua Kodu“.

Sifu: Pildid: Rudolf Tobias. Rannawärawa mäel. Nowo-Georgiewst: wenelaste poolst purustatud siid ja purustatud raudteefiid. Saffa wägede pidulik ilummine Barskawi. Mustal merel, 3 pilti. Jpres'i juures. Peeter Grünfeldt.

Rirjutused: Endise aja sõdadeet mele mall (S. D.) Masin masina wastu (A. S. E.). Aut moodi raudteed. Wõnna jabadeh (Georg Tagel). Neija kohus (Edgar Wallace). Lenduri kirjad. Teater. „Estonia“.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Eduard Birgo.
Доволено военною цензурою 22 Сентября 1915 г.